

Nr 346.

Av herr Billqvist m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 350, angående lönereglering för arméns och marinens personal m. m.

I proposition nr 350 till årets riksdag har Kungl. Maj:ts framlagt förslag till lönereglering för arméns och marinens personal m. fl.

En grupp av hithörande befattningshavare — tyghantverkarne — ha i detta förslag satts i en jämförelsevis ogynnsam ställning. De ha nämligen placerats i 3:e lönegraden med i ortsgrupp A lägst 2,280 och högst 3,660 kr. i lön.

De tjänstgöra i regel såsom verkstadsföreståndare och föra i denna egenskap närmaste befälet över verkstadspersonalen, men äro även skyldiga att, i mån deras göromål såsom verkstadsföreståndare det medgiva, under arbetstiden deltaga i och förrätta å verkstaden förekommande arbeten. De äro ansvariga för det under deras tillsyn förfärdigade arbetets goda beskaffenhet och bära jämväl ansvar för till dem utlämnade materialier.

Jämte tyghantverkare stå i löneförslaget upptagna dels tygverkmästare av 1 klass, dels dylika av 2 klass, de förra uppförda i 6:te, de senare i 4:de lönegraden. Verkmästarna av 1 klass äro anställda dels vid ammunitionsfabriken, dels vid Åkers krutbruk och föra under fabriksingenjörens befäl över en arbetsavdelning samt ansvara för arbetets riktiga utförande samt för inventarier, verktyg och instrument.

Verkmästarna av 2 klass äro blott två, och likväl har för dem inrättats en särskild lönegrad, den 4:de. De ha tillsyn över tillverkningen av bomullskrut och röksvagt krut.

Som synes, är skillnaden i arbete och ansvar mellan å ena sidan tyghantverkarne och å andra sidan de båda klasserna av verkmästare mycket obetydlig, om man ens kan tala om en sådan skillnad, dock är löneskill-

naden mellan tyghantverkare och 1 klass verkmästare 1,800 kr. Av befintliga 24 verkstäder förestås endast 6 av verkmästare; de övriga 18 stå under ledning av tyghantverkare.

Starka skäl synas sålunda tala för att tyghantverkarne flyttas till en högre lönegrad. Chefen för fortifikationen har även i infordrat yttrande ansett, att de böra sättas i 4:de lönegraden, en grad, som med hänsyn till deras kompetens, arten av deras arbete och det ansvar, som påvilar dem, ej kan anses för hög.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta den ändring i Kungl.
Maj:ts proposition nr 350,
att tyghantverkare uppflyttas i 4:de lönegraden.

Stockholm den 26 april 1921.

J. W. Billqvist.

Ernst Hage.

Helge Bäcklund.